

VERTIG

Gratis filmmagazine

NIEUWS

INTERVIEW

ARTIKELS

RECENSIES

*Een duizelingwekkende
dosis cinema*

Blair Witch

De terugkeer van het takkewijf

EVA GREEN

THE MAGNIFICENT SEVEN

DE ENSORS

HELL OR HIGH WATER

MEL GIBSON

2016

124

ACADEMY AWARD WINNER
JEFF
BRIDGES

CHRIS
PINE

BEN
FOSTER

“**THE BEST MOVIE I’VE SEEN
THIS YEAR**”
- Dustin Heller, wxin-tv -

★★★★★
De Telegraaf

★★★★★
The Guardian

★★★★★
VPRO Cinema

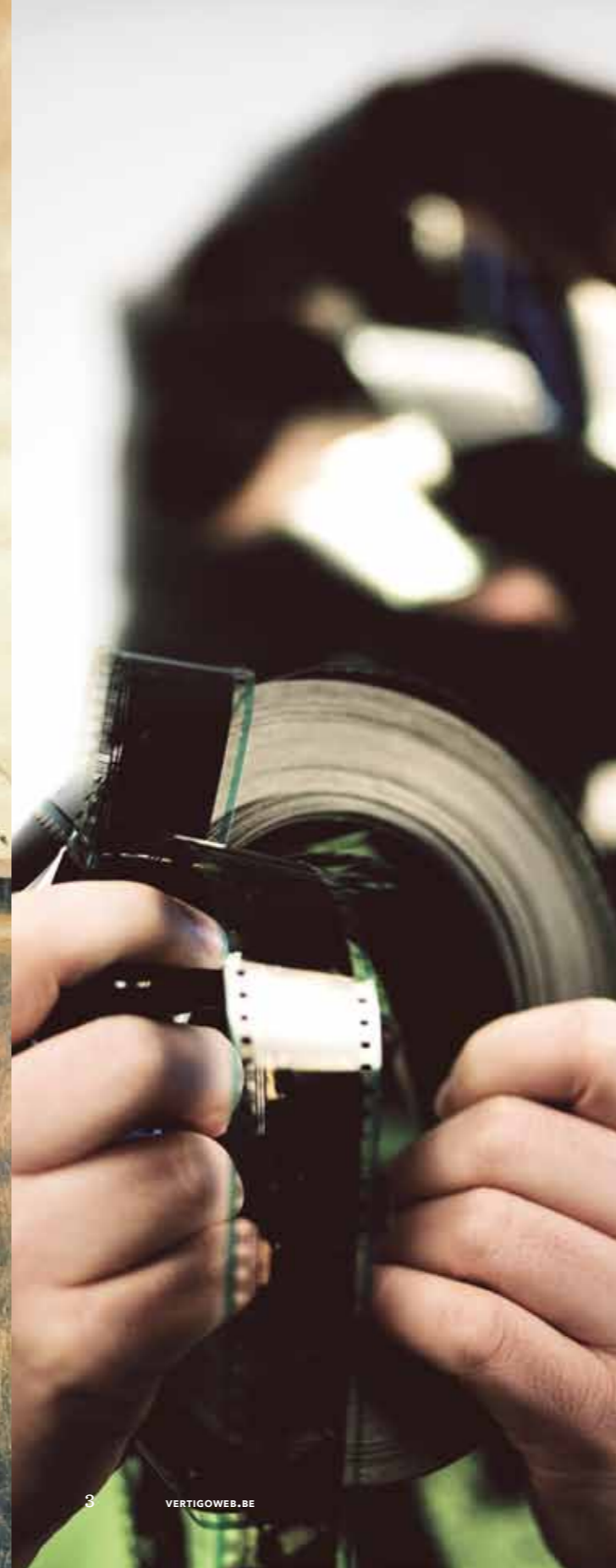
★★★★★
Le Figaro

OFFICIAL SELECTION
UN CERTAIN REGARD
FESTIVAL DE CANNES

**HELL
OR
HIGH
WATER**

21 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

De warmste zomer

Vrees niet: wat volgt, is geen ode aan die twee schampere hittegolfjes die recent ons landje passeerden, maar een eerbetoon aan de vele *Vertigo*-lezers die ons de voorbije maanden een hart onder de riem hebben gestoken.

Toen we eind juni vernamen dat *Vertigo* geen structurele subsidies krijgt voor de periode 2017-2019, vonden we er niets beters op dan een online petitie te starten – van een beroepsprocedure was immers geen sprake. Binnen de kortste keren verzamelden we honderden digitale handtekeningen, werden onze berichten massaal geliket en geshared, en kreeg het initiatief de nodige media-aandacht – en dit allemaal tijdens de grote vakantie.

De steun van prominent filmtalent als Erik Van Looy, Koen De Bouw en Veerle Baetens, het gepassioneerde radio-interview van Michaël R. Roskam, de vurige mail van de uitdagende filmkunstenares Anouk De Clercq en het energieke filmpje van Adil El Arbi en Bilal Fallah betekenden enorm veel voor ons.

Maar nog veel meer betekenden al die berichten, tweets en noem maar op van ‘gewone’ bioscoop-gangers. Dat zij vooral lieten weten dat ze dankzij *Vertigo* in contact komen met films die ze anders nooit een kans zouden geven, is het grootste compliment dat we kunnen krijgen. En doet ons besluiten dat onze ‘diversiteit boven’-koers wonderwel werkt.

Daarom staat de inventieve horrorsequel *Blair Witch* op de cover van dit nummer. Daarom plaatsen we de Franse biopic *La danseuse* naast de Mel Gibson-comeback *Blood Father* en de newestestern *Hell or High Water*. Daarom worden de stille filmklassieker *Der müde Tod* en de Gouden Beer-winnaar *Fuocoammare* omringd door Hollywoodhoogstandjes als *Miss Peregrine’s Home for Peculiar Children* en *The Magnificent Seven*. En daarom houden we nog steeds zielsveel van film.

Tot in de cinema!

STEVEN TUFFIN
hoofdredacteur

@Waazinema

#VERTIGO4LIFE

Al eens nagedacht over een *Vertigo*-abonnement?
Onze duizelingwekkende dosis cinema is immers gratis
maar niet goedkoop!

ALLE INFO OP
VERTIGOWEB.BE/ABONNEMENT

ONZE FORMULES

BRONS €25/jaar

10 nummers in je postbus
(en een klein extraatje)

ZILVER €100/jaar

BRONS + 1 T-shirt of illustratie
+ Voorrang op *Vertigo*-events

GOUD €200/jaar

ZILVER + Extra T-shirt en/
of illustratie + Duotickets
VIP-events

10

32

36

44

FLASHFORWARD

CINÉ SELECT	06
ACHTER DE SCHERMEN <i>My First Highway</i>	07
FILMFAN	08

CLOSE-UP

BLAIR WITCH	10
THE MAGNIFICENT SEVEN	14
LA DANSEUSE	18
GENIUS	20
DE ENSORS	24
FUOCOAMMARE	28
BLOOD FATHER	30
HELL OR HIGH WATER	32
MISS PEREGRINE'S HOME FOR PECULIAR CHILDEN	36
SPECTRUM <i>Der müde Tod</i>	38
EVERYBODY HAPPY	40

POINT OF VIEW

RECENSIES	44
BESTE.FILM.OOIT. <i>Häxan</i>	46

VERTIGO

Postbus 10009, 2000 Antwerpen
info@vertigoweb.be
www.vertigoweb.be

HOOFDREDACTEUR / BLADMANAGER Steven Tuffin – steven@vertigoweb.be

ADJUNCT-BLADMANAGER Jelle Berden – jelle@vertigoweb.be

MEDEWERKERS Ruben Nollet, Freya Langendries, Chris Craps, Ben Van Alboom,
Jonas Govaerts, Britt Valkenborghs, Britt Valkenborghs, Anke Wauters,
Niels Putman, Eline Van Hooydonck, Dennis Van Dessel

WEBMASTER Hans verschooten

WEBREDACTIE Filip Tyskens

EINDREDACTIE Stijn Van Impe

LAYOUT Gert Marijnissen | www.gmtm.be

FOTOGRAAF Greetje Van Buggenhout

RECLAMEREGIE info@vertigoweb.be

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER Marc Boonen, Postbus 10009, 2000 Antwerpen

DRUK Corelio Printing

*Niets uit deze uitgave mag worden verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt door middel van druk,
fotokopie, scan of op enige andere wijze, zonder voorafgaand schriftelijk akkoord van de uitgever.*

www.twitter.com/VERTIGObE f www.facebook.com/VERTIGObE

LARGE

powered by EMP

10% KORTING

voor filmfans op ons volledige
assortiment met deze code*

VERTIGOKORTING

www.large.nl / www.large.be

MERCHANDISE / FASHION / MUSIC / POSTERS / FUN & TREND / JEWELLERY

*Deze kortingscode is geldig t/m 31 oktober 2016.

Alleen online te gebruiken en niet geldig in combinatie met andere kortingscodes.

15
SEP

RICHARD III

Kinepolis

Het legendarische toneelstuk van Shakespeare wordt in een nieuw jasje gestoken door het Londense Almeida Theatre met *Harry Potter*-slechterik Ralph Fiennes in de titelrol.

15
SEP

A VIEW FROM THE BRIDGE

Utopolis Mechelen

Gerenommeerd Belgisch theaterregisseur Ivo Van Hove snijdt met zijn versie van de Arthur Miller-klassieker een heet hangijzer aan, namelijk het migrantenvraagstuk.

19
SEP

JUDD APATOW

Cinematek Brussel (tot 25 oktober)

Wat doe je om de ijverigste der Hollywoodhumoristen in de kijker te zetten? Je toont films die hij regisseerde en produceerde, maar ook die hem inspireerden.

20
SEP

TAXI DRIVER

Kinepolis

Vier de veertigste verjaardag van de Martin Scorsese-klassieker in de best mogelijke omstandigheden, met een laserscherpe projectie van Robert De Niro's acteer-tour de force.

20
SEP

**LEONARDO DA VINCI:
HET GENIE VAN MILAAN**

Utopolis Lommel

Laat je vanuit je cinemazetel zappen naar een unieke tentoonstelling van de Italiaanse grootmeester en bekijk zijn werk in een duizelingwekkend hoge resolutie.

ACHTER DE SCHERMEN

My First Highway

Brent Vanneste schoof zichzelf aan de kant en schreef een soundtrack.

tekst ANKE WAUERS
foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Brent Vanneste, zanger-gitarist van de postrockband *Steak Number Eight*, is 'geluidsverantwoordelijke' voor Kevin Meuls *My First Highway*, een functieomschrijving waar hij zelf om moet lachen. "Ik heb gewoon de soundtrack geschreven", wuift hij zijn titel weg. "Vanaf het moment dat ik in een band speelde, had ik het gevoel dat filmmuziek mij zou liggen. Toen Kevin me de kans gaf om dit te doen, heb ik mij vol enthousiasme *gesmeten*."

Voor Vanneste was het een totaal nieuwe ervaring: "Een album schrijven is een heel persoonlijke onderneming, waarbij alles uit jezelf komt. Bij een soundtrack ligt dat helemaal anders. Je moet jezelf net aan de kant schuiven en verplaatsen in de leefwereld van de personages. Dat vond ik razend interessant."

Normaal komt de soundtrack pas laat in het filmproces aan bod, maar Vanneste was bij *My First Highway* van meet af aan betrokken: "Het is een lange rit geweest. (*lacht*) De uitdaging van zo'n project bestaat erin dat je de regisseur volledig moet proberen te snappen. Je moet begrijpen wat hij denkt en voelt. Ik heb echt de tijd kunnen nemen om samen met Kevin te zoeken welke muziek het beste past bij de beelden. Hopelijk vindt de kijker het resultaat geslaagd." ▣

VANAF 2 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

@ANK2D2

23
SEP

ROLLING STONES: HAVANA MOON

Kinopolis

Ontdek samen met 1,2 miljoen Cubanen hoe de Britse rock-majesteiten hun beste beentje voorzetten en klassieker na klassieker spelen.

27
SEP

LATIJNS-AMERIKAANSE CINEMA

De Roma Antwerpen (tot 1/10)

Filmreeks - met onder andere *Embrace of the Serpent* - die bewijst dat het werelddeel ten zuiden van de VS ook garant staat voor een bonte verzameling prachtcinema.

28
SEP

NUTS!

Cinema ZED Leuven

Een programma vol films waarin gekkerds centraal staan. Onze favorieten? Javier Bardems psychopaat uit *No Country for Old Men* en de in ongenade gevallen politicus uit *Weiner*.

29
SEP

KUMIKO: THE TREASURE HUNTER

Buda Cinema & KASK Cinema (later ook Cinema ZED & Cinema Zuid)

Sundance-favoriet over een Japanse vrouw die de Coens-klassieker *Fargo* als een documentaire interpreteert en op schattenjacht gaat. Meer data vind je op pleaserelease.me.be.

30
SEP

ERSATZ GREMLINS

Cinematek Brussel

De B-tot-Z double bill van Offscreen staat deze maand in het teken van goedkope *Gremlins*-afkooksels met de eighties-minimonsterfilms *Critters* en *The Gate* op de affiche.

06
OKT

L'AGE D'OR

Cinematek Brussel (tot 11/10)

De derde editie van het filmfestival waar onorthodoxe cinema centraal staat. Met onder meer de première van *EXPRMNTL*, over het gelijknamige avant-gardefestival in Knokke.

FILMFAN

Anke Wauters

“Dik. Lelijk. Wijf.” Ooit raakten die woorden *Vertigo*-journaliste Anke Wauters in het diepst van haar ziel. Een opgemerkte blog en een rist krantenartikelen later is het een strijdleuze geworden. En sinds kort is het ook de titel van haar eerste boek. Al blijft Anke in de eerste plaats filmfan.

tekst RUBEN NOLLET foto GREETJE VAN BUGGENHOUT

Wat is de eerste bioscoopfilm die je je herinnert?

ANKE WAUTERS: “*Spice World*, de film over de Spice Girls. Ik herinner me vaag een scène met aliens en veel licht. Ik was een enorme fan van de meidengroep: mijn allereerste cd was er een van hen, ik had hun posters in mijn kamer hangen, ik verzamelde echt alles van hen. Ik droomde er zelfs van om Buffalo-schoenen te dragen zoals zij, maar dat hebben mijn ouders me geweigerd. En daar ben ik hen nu dankbaar voor. (lacht)”

Welke film maakte een blijvende indruk op jou als tiener?

“*American Beauty* van Sam Mendes. Ik moet ongeveer dertien zijn geweest toen ik ‘m zag. Ik was sterk onder de indruk van die vreemde buurjongen die alles filmt. Zo toont hij zijn vriendin een filmpje van een plastic zak die door de wind wordt meegevoerd. ‘Ik zie zoveel schoonheid in de wereld dat ik soms denk dat mijn hart het zal begeven’, zegt hij. Dat gevoel had ik ook. En nog nooit had ik iemand dat zo mooi horen verwoorden.”

Welke film vind je enorm onderschat?

“*Contact* van Robert Zemeckis. Die

film zegt iets over wat het is om mens te zijn, over wat we kunnen verwezenlijken. Maar ook over wat we kunnen begrijpen, waar we aan toe zijn, en waar we naartoe kunnen. Wanneer Jodie Foster die andere planeet bereikt, zegt ze: “*They should have sent a poet*”. Dat vind ik heel mooi. Het toont aan dat mensen nog steeds verwonderd kunnen zijn over schoonheid, en dat geeft me hoop.”

Je gebruikersnaam op Twitter is @ANK2D2. Wat is je favoriete Star Wars-moment?

“De dubbele zonsopgang op Tatooine uit *A New Hope*. Luke Skywalker heeft pas ruzie gemaakt met zijn oom, stormt naar buiten en kijkt naar twee zonnen die net ondergaan. Die scène, begeleid door muziek van John Williams, bezorgt me altijd kippenvel. Het is een perfecte metafoor voor het avontuur dat er zit aan te komen, voor de wereld die zal opengaan.”

Welke filmmuziek brengt je altijd in vervoering?

“Dan kom ik opnieuw uit bij John Williams. Als ik de track ‘Welcome to Jurassic Park’ hoor, moet ik bijna altijd janken. Ook nu nog. Dat nummer blijft me

“DE MUZIEK VAN
JURASSIC PARK DOET
ME JANKEN.”

ontroeren. Soms zet ik de *Jurassic Park*-soundtrack op om te werken, omdat die muziek me heel erg kalmeert. Dat klinkt gek als je weet over wat voor film het gaat, maar het is zo. Alles wat John Williams schrijft, is prachtig. En het is zo universeel.”

Wie zou de ideale regisseur en hoofdactrice zijn voor een verfilming van Dik. Lelijk. Wijf?

“Ik weet niet of het boek zich leent tot een verfilming. Maar als het ooit gebeurt, mag Lena Dunham hem regisseren en de hoofdrol spelen. Ze is een van mijn rolmodellen. Daar vind ik geen doekjes om. Samen met mijn vriendin en *Vertigo*-collega Eline Van Hooydonck heb ik haar ontmoet toen ze in België was om haar boek te promoten. We hadden een snoepjespizza voor haar meegebracht. Dat vond ze zo fantastisch dat ze ons ‘s avonds voor een volle zaal heeft bedankt. ‘Die twee meisjes begrijpen me perfect’, zei ze. (lacht)”

@RubenNollet

Dik. Lelijk. Wijf.

Borgerhoff & Lamberigts
NU IN DE BOEKHANDEL

KNIBBEL
KNIBBEL
KNIBBEL

Zeventien jaar geleden jaagden de belevenissen van een stelletje filmmakers in een eng bos menig bioscoopganger de stuipen op het lijf. Nu gaat een groepje jongelui hen achterna, hopelijk met hetzelfde resultaat. Het verhaal achter *Blair Witch*, de heksensequel van rijzend horrortalent Adam Wingard die een uitgedoofde franchise nieuw leven moet inblazen. “Ik moest de eer van het origineel beschermen.”

tekst STEVEN TUFFIN

U kunt de filmzomer van 2016 bezwaarlijk een onverdeelde succes noemen. Elke kaskraker werd gecounterd door minstens één flop. Het leek wel alsof de bioscoopbezoeker eindelijk echt genoeg had van de onophoudelijke stroom aan sequels, prequels en reboots. Eén gebeurtenis raasde echter als een schokgolf door de indommende filmgemeenschap: de compleet onverwachte première een vervolg op de huiverklassieker *The Blair Witch Project*.

Dat nu al legendarische event voltrok zich tijdens Comic-Con, de jaarlijkse hoogmis voor comic- en cinemafans in San Diego, Californië. De genodigden trokken richting bioscoop in de veronderstelling *The Woods* te zien, de nieuwe horrorprent van regisseur Adam Wingard, die met soortgenoten *You're Next* en *The Guest* naam had gemaakt als genretalent. Enkele minuten voordat de voorstelling begon, verdween de aangekondigde titel echter van het scherm en verscheen het gloednieuwe *Blair Witch*-logo.

De stunt miste allesbehalve doel. Binnen de kortste keren stond het internet in rep en roer. Twitter en Facebook barstten net niet uit hun voegen. Het nieuwsartikel op *Vertigoweb.be* groeide zelfs uit tot een van de populairste uit de geschiedenis van onze website. Plotsklaps was iedereen opnieuw in de ban van dat enge bos, dat creepy huis en die intrigerende verhalen over een machtige heks. Niet het minst ondergetekende, die na het bekijken van het vernuftige vervolg niet kon wachten om *Blair Witch*-reanimator Wingard te spreken.

Fenomeen

“Je wilt niet weten hoeveel deugd het doet om eindelijk te kunnen praten”, steekt de filmmaker van wal. Bijna twee jaar heeft hij op zijn tong moeten bijten. Zelfs zijn familie en vrienden wisten van niks. “Liegen tegen je lief en je beste makers is verschrikkelijk. Maar goed, het was allemaal voor de goede zaak. Ik ben blij dat het ons

gelukt is. Er was eventjes paniek toen een website een tijdje terug nattigheid voelde en ons dreigde te ontmaskeren. Gelukkig passeerde hun artikel redelijk geruisloos.”

Maar laten we de klok even terugdraaien naar 1999, het jaar waarin *The Blair Witch Project* op het bioscooppubliek losgelaten werd. “Ik zal maar meteen met de deur in huis vallen: ik zag het origineel destijds niet in de bioscoop.” De toen achttienjarige Wingard woonde in een godvergeten gat, dat op zo'n drie uur rijden van de dichtstbijzijnde cinema lag. “Je begrijpt dat ik vooral thuis films bekeek. Ik kocht *The Blair Witch Project* toen hij uitkwam op dvd – of misschien was het nog op VHS-cassette – en bekeek 'm drie keer in twee dagen.”

Wingard was niet de enige die viel voor de mockumentary over drie jongelui die een documentaire willen maken over de heks uit de titel en na het vastleggen van enkele omineuze interviews een zogenaamd betoverd bos intrekken, waar het al snel van kwaad naar erger gaat. Het doorgedreven realisme – de film werd als feitelijk gepresenteerd – en de strakke spanningsboog – die finale in de kelder! – deden de lowbudgetproductie van zo'n 60.000 dollar uitgroeien tot een *box-office*-fenomeen dat meer dan 240 miljoen dollar opbracht en zo een van de rendabelste films aller tijden werd.

Toverspreuk

Hoewel er in 1999 nog geen sprake was van supersnel surfen of super-de-luxe smartphones, speelde het wereldwijde web een aanzienlijke rol in het succes van *The Blair Witch Project*. “Ik herinner me nog dat ik na het bekijken van de film als een bezetene op de computer zat te tokkelen”, aldus Wingard. “Ik moest en zou alles weten over de heks en de griezelige gebeurtenissen in en rond Blair, het dorpje dat later herdoopt werd tot Burkittsville. Naast een voor die tijd redelijk indrukwekkende site vond ik ook allerlei *fan fiction*, verhalen geschreven door fans.

Het duurde niet lang voordat de *Blair Witch*-mythologie encyclopedische vormen had aangenomen.”

De hype was zo groot dat men in zeven haasten een sequel in gang zette. *Book of Shadows: Blair Witch 2* bereikte een jaar na de eerste film de zalen. De klassiek gefilmde prent met een torenhoge metafactor – een stelletje *Blair Witch*-fans maken het vooral zélf bloederig bont – werd door pers en publiek verguisd, met een fenomenale flop als gevolg. Ook Wingard was duidelijk geen liefhebber: “Vergeef me mijn taalgebruik, maar de regie en het acteerwerk *trokken op geen kloten*. Het leek wel alsof de makers het origineel belachelijk wilden maken. Ondertussen zijn er critici die de film willen herwaarderen, maar dat vind ik ronduit belachelijk. Door die sequel liet ik de *Blair Witch* vallen als een baksteen.”

Na de buiklanding van *Book of Shadows* doken er nog enkele comics, videogames en andere spin-offs op, maar eigenlijk leek de toverspreuk uitgewerkt. Of toch bijna. De found footage-aanpak van het origineel inspireerde immers tientallen, misschien zelfs honderden filmmakers om een gelijkaardige route te bewandelen. Zonder *The Blair Witch Project* geen *Paranormal Activity*, geen *[Rec]* en ook geen *Cloverfield*. Daarnaast is de film ook het ultieme bewijs dat je geen megabudgetten nodig hebt om iets te maken waarmee je de wereld kunt veroveren.

Nazaten

“Vooral dat laatste aspect heeft een cruciale rol gespeeld in mijn carrière”, vertelt Wingard. “Mijn eerste films, *Home Sick* en *Pop Skull*, draaide ik voor enkele duizenden dollars. Misschien zijn het niet de beste films aller tijden, maar ze brachten me wel in contact met figuren als Joe Swanberg. Hij maakt deel uit van het groepje regisseurs die zogenaemde *mumblecore*-films maken. Ze werken met microbudgetten en grotendeels geïmproviseerde dialogen, maar bereiken toch vaak een groot publiek. Eigenlijk begon het me pas onlangs te dagen dat wij allemaal nazaten zijn van Eduardo Sánchez en

Daniel Myrick, de regisseurs van *The Blair Witch Project*.”

Wingards *Blair Witch*-avontuur begon trouwens net na een gesprek met Sánchez. “Tijdens de première van *V/H/S/2*, een horroranthologie waaraan we allebei hadden meegewerkt, vroeg ik hem naar zijn *Blair Witch*-plannen. Maar hij zei dat franchise-eigenaars Lionsgate maar weinig interesse toonde. Ironisch genoeg nodigde de Hollywoodstudio mij en mijn vaste scenarist Simon Barrett enkele dagen later uit voor een gesprek en vroeg men of wij een sequel wilden maken.”

“We hadden met Lionsgate samengewerkt aan *You're Next*, en beide partijen waren ontzettend blij met hoe dat verlopen was. Zij vonden ons de perfecte kandidaten om de *Blair Witch*-franchise nieuw leven in te blazen, wat natuurlijk een ongelofelijke eer was.” Toch haptten Wingard en Barrett niet onmiddellijk toe. “We wilden eerst het origineel nog eens bekijken. Wat een ervaring was me dat! Die film heeft nog niks aan impact ingeboet. We wisten dat we dit moesten doen. Al was het maar om de eer van de eerste film te beschermen.”

Drone en misthoorn

Wingard beseftte maar al te goed dat hij zich op glad ijs begaf met dit project. “Langs de ene kant wilden we de fans van het origineel niet teleurstellen, langs de andere kant moesten we de mythologie introduceren bij een nieuwe generatie bioscoopgangers. Daarom kozen we als protagonist de jongere broer van Heather, het vrouwelijke hoofdpersonage uit het origineel. Hij heeft dezelfde leeftijd als *kids* die nu naar de cinema gaan, maar is ook gelinkt aan wat voorafging.”

Over de rest van het verhaal en het verloop van de shoot wil Wingard begrijpelijkerwijs niet te veel kwijt. “Ik kan je wel vertellen dat ik alles op alles heb gezet om de ultieme found footage-film te draaien. Dankzij de nieuwste minicamera's – en een drone – hebben we het genre letterlijk en figuurlijk naar een hoger niveau kunnen tillen. Bovendien heb ik de cast de stuipen extra hard op het lijf gejaagd door te pas en te onpas een misthoorn te laten luiden.”

Op de vraag of hij nog eens wil terugkeren naar het universum van die griezelige stokfiguurtjes, moet Wingard het antwoord schuldig blijven. “Laten we

eerst afwachten of deze film aanslaat. Ik heb trouwens het gevoel dat ik mijn bijdrage heb geleverd. We hebben nieuwe elementen aan de mythologie toegevoegd, waarop anderen op hun beurt kunnen voortbouwen. Met ons, eh, 'gelaagd' einde kun je heel wat kanten uit. Of misschien wordt het gewoon tijd dat de ontstaansgeschiedenis van de heks verfilmd wordt. Met dat idee lopen *Blair Witch*-breinen Eduardo en Daniel al jaren rond.”

Spooky! ▣

VANAF 21 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzinema

» HEKSENKRING

Of je in *Blair Witch* eindelijk een glimp van de dekselse toverkol opvangt, laten we in het midden. Wel kunnen we vertellen dat we op *Vertigoweb.be* een parade aan andere cinemaheksen etaleren.

HET GEKLEURDE WESTEN

Veel gereputeerde regisseurs zouden zich niet wagen aan een remake van de westernklassieker *The Magnificent Seven*. Antoine Fuqua hapte echter meteen toe én gaf zijn *Training Day*-ster Denzel Washington de hoofdrol. “Het Wilde Westen was geen exclusief blanke aangelegenheid.”

tekst RUBEN NOLLET

Kan het kloppen dat de slechtste ervaring uit je carrière de beste voorbereiding was op je remake van *The Magnificent Seven*?”

Antoine Fuqua kijkt me verbaasd aan wanneer ik hem die vraag stel, denkt even na en knikt. Drie jaar na *Training Day*, zijn doorbraakfilm uit 2001, kreeg hij immers de kans om een prestigeproject te regisseren: *King Arthur*.

Het ridderepos had alles waar Fuqua als kind van droomde: stevige vechtschènes, hoog oploaiende emoties

en een verhaal over groothartigheid en heldenmoed. Alleen bleek al snel dat de film die hij in gedachten had – en die hem aanvankelijk beloofd was – niet de versie was waarop het producerende Disney zat te wachten.

Fuqua wilde een hondsbrutale en realistische blik bieden op het soldatenleven in de vijfde eeuw, maar Het Huis van de Muis zag de galante ridders liever niet tot aan de knieën in het bloed en de ingewanden staan. Het resultaat was een film waarover niemand tevreden was en die ook aan de kassa maar lauw presteerde.

Film-DNA

“Ik heb er een hoop waardevolle lessen uit getrokken”, zegt Fuqua. “Dat je onmogelijk een goeie film kunt maken in een slechte omgeving, bijvoorbeeld. Je moet als regisseur het gevoel hebben dat je gesteund wordt. Maar ik neem ook een deel van de schuld op mij. Ik wilde een grensverleggende versie maken van een bekend en geliefd verhaal, en daar moet je mee oppassen. Zulke verhalen betekenen vaak iets persoonlijk voor het publiek en dat moet je respecteren.”

Toen hij aan *The Magnificent Seven* begon, was Fuqua dan ook extra op zijn hoede. Hij waagde zich namelijk aan een remake van een populaire western uit 1960, die op zijn beurt ook al een bewerking was van de Akira Kurosawa-klassieker *De zeven samoerai* uit 1954. “Ik ontdekte eerst Kurosawa’s versie, als jonge snaak in Pittsburgh”, vertelt de regisseur. “Ik was meteen mee. Dat ik niet vertrouwd was met de wereld die ik op het scherm zag, maakte me niets uit.”

Maar er is nog reden waarom beide films zo’n diepe indruk op Fuqua nalieten. “Ik weet nog heel goed

hoe mijn grootmoeder, met wie ik vaak naar films zat te kijken, er ook helemaal in opging. Als ik aan *De zeven samoerai* of *The Magnificent Seven* denk, zie ik haar nog altijd voor me. Hoe ze lachte en in de handen klapte als de helden het haalden. Toen ik aan mijn versie van *The Magnificent Seven* begon, wist ik dat ik het DNA van de vorige versies intact moest laten.”

Coolle cast

Volgens de cineast is een van de belangrijkste elementen van dat DNA de cast. De personages intrigeerden Fuqua als

kind al mateloos. “Kurosawa’s samoerai leken wel cowboys met zwaarden”, herinnert hij zich. “En dat vond ik megacool! In Sturges’ bewerking is de chemie tussen steracteurs Steve McQueen en Yul Brynner dan weer heerlijk. Zij zijn bepalend voor de fun en de charme van de film. Maar ook de rest van de cast is niet min, met klasbakken als Charles Bronson, James Coburn en Robert Vaughn. En Eli Wallach blijft een fantastische *bad guy*.”

De juiste cast was dan ook essentieel voor het welslagen van Fuqua’s onderneming. Twee leden van het zevental

kon hij met de ogen dicht invullen. Voor de rol van huurlingenleider Sam Chisolm klopte Fuqua aan bij zijn goede vriend Denzel Washington, met wie hij eerder al samenwerkte aan *Training Day* en *The Equalizer*. Een andere oude bekende die hij op de affiche zette, was Ethan Hawke, die meespeelde in *Training Day* en *Brooklyn's Finest*. Met hen aan boord had Fuqua weinig moeite om ook nog Chris Pratt, Vincent D'Onofrio en Peter Sarsgaard – als de uitgekookte slechterik met dienst – aan boord te krijgen.

Onder druk

Maar naast de coole personages was er nog een andere reden waarom *De zeven samoerai* en *The Magnificent Seven* door het hoofd van de jonge Fuqua bleven spoken. “Dat de helden bereid zijn om hun leven te geven voor anderen, vormt de essentie van het verhaal. Dat is volgens mij ook de reden waarom die films wereldwijd weerklank hebben gevonden. De helden nemen het op voor mensen die zichzelf niet kunnen verdedigen.”

Bovendien krijgt het verhaal extra diepgang omdat de hoofdpersonages huurlingen zijn. “Er is meer in het spel dan geld”, vindt Fuqua. “Als financieel gewin hun enige motivatie

was, zouden ze zich snel uit de voeten maken, want ze weten dat ze tegenover een enorme overmacht staan. Nee, ze doen wat ze doen omdat ze voelen dat het de enige juiste beslissing is.”

Misschien sprak dat element Fuqua nog wel het meest aan. “Ik hou ervan verhalen te vertellen over mensen die onder druk staan”, zegt hij. “Ik vind het fascinerend om te zien hoe ze dan reageren. Mensen zijn complexe wezens die voortdurend evolueren en verrassen. De *Magnificent Seven* zijn geen lieverdjes. Het zijn stuk voor stuk gevaarlijke, gewelddadige mannen. Maar toch doen ze wat juist is.”

Realistische western

The Magnificent Seven kreeg net zoals *King Arthur* een PG-13 rating – de film is Kinderen Toegelaten, met andere woorden. Ditmaal ziet Fuqua daar echter geen graten in. “Ik wil dat zo veel mogelijk mensen de film kunnen zien. Begrijp me niet verkeerd: ik heb de grens opgezocht wat geweld betreft. Maar ik wist dat dit een film voor een breed publiek moest worden.”

Wordt daardoor het Wilde Westen niet minder wreed afgeschilderd dan het in werkelijkheid was? “Misschien”, geeft hij toe. “Maar op een ander vlak

heb ik mijn slag wel thuisgehaald. Er is veel geschreven over het feit dat ik de hoofdrol aan een zwarte acteur heb gegeven, en dat de helden nu ook een Aziat in hun rangen tellen. Maar dat is net veel realistischer. Het Wilde Westen was geen exclusief blanke aangelegenheid. Het was een cocktail van rassen en nationaliteiten. Van overall gingen mensen er hun geluk beproeven. Pas als we erin slagen om de hele wereld bij de western te betrekken, kan het genre een nieuwe adem vinden.”

VANAF 28 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» DOE DE KUROSAWA

Voor *The Magnificent Seven* haalde John Sturges de mosterd bij *De zeven samoerai* van Akira Kurosawa. Maar hij was niet de enige die leentjebuurt speelde bij de Japanse meester. Op Vertigoweb.be onthullen we nog een paar voorbeelden.

FILM FEST GENT

11 > 21 OKT 2016

Start kaartverkoop

22 SEPT

www.filmfestival.be

IN EXTASE

De een scoorde enkele jaren terug een pophit met 'I Kill Her', de ander is de dochter van Vanessa Paradis en Johnny Depp. In de biopic *La danseuse* spelen ze de moderne dans-pioniers Loïe Fuller en Isadora Duncan. Aan tafel met **Soko en Lily-Rose Depp**. "Soms dacht ik dat de camera me knock-out ging slaan."

tekst STEVEN TUFFIN

Alors on danse', de megahit van ons aller Stromae, was misschien wel het perfecte lijflied geweest voor Loïe Fuller. In het Parijs van begin vorige eeuw danste de Amerikaanse artieste zich letterlijk en figuurlijk de ziel uit het lijf en legde zo de kiemen van de moderne dans.

Met *La danseuse* verfilmde Stéphanie Di Giusto de tragische levensloop van Fuller. De debuterende cineaste verrast niet alleen met een meeslepende mise-en-scène, maar ook met de shock-casting van popzangeres Soko als het hoofdpersonage en celebritydochter Lily-Depp Rose als haar protegee Isadora Duncan. De jongedames in kwestie zien het echter anders.

SOKO: "Ik ben speciaal naar Los Angeles verhuisd omdat muziek maken me begon te vervelen. Ik speelde al mee in een paar kleine Franse films

en begon te dromen van een echte carrière als actrice. Daarom besliste ik om naar het mekka van de cinema te verkassen. Dat ik mijn eerste grote rol scoor in een Franse productie, is natuurlijk best ironisch." LILY-ROSE DEPP: "Ik heb op mijn beurt alles in het werk gesteld om niet in de voetsporen van mijn ouders te treden. Maar soms krijg je een voorstel dat je niet kunt weigeren. In mijn geval was dat een aanbod van Kevin Smith, het brein achter *Clerks* en tal van andere cultfilms, om samen met hem en zijn dochter *Yoga Hosers* te maken. Dat viel zo goed mee, dat ik stopte met school en me volledig op acteren heb gestort."

Je smijten is iets waarvan jullie allebei duidelijk niet vies zijn. Soko, jij danst bijvoorbeeld als een bezetene over het scherm.

SOKO: "Man, je wilt niet weten hoe hard ik heb moeten zwoegen om die

choreografieën er geloofwaardig te doen uitzien. Doordat ik veganist ben en nooit alcohol drink, was mijn conditie best oké. Jammer genoeg ben ik tevens de onhandigste persoon op aarde. Het idee dat ik volledige dansroutines van buiten moest leren, bezorgde mijn beste vrienden de slappe lach. Ben ik blij dat het toch gelukt is."

Lily-Rose, jij deinst er dan weer niet voor terug om uit de kleren te gaan.

DEPP: "Die naaktscène stond nu eenmaal in het script. Het is niet zo dat ik geen schaamte ken, maar ik merk wel dat ik alle remmen losgooi als ik voor de camera sta. Het lijkt alsof al je persoonlijke bagage van je afvalt en je volledig kunt opgaan in het moment. Ik was trouwens superblij dat ik de rol van Isadora Duncan aangeboden kreeg. Ze is een echt instituut in de wereld van de moderne dans."

In tegenstelling tot Loïe Fuller, over wie eigenlijk niet zoveel geweten is.

SOKO: "Dat komt omdat ze op een andere manier in het leven stond dan Duncan. Isadora was ontzettend ambitieus. Ze wilde koste wat het kost beroemd worden. Fuller was daarentegen niet geïnteresseerd in roem. Zij leefde louter voor haar kunst. Ze was er dag en nacht mee bezig, want het ging verder dan haar choreografieën. Zo dacht ze bijvoorbeeld een ingenieus systeem uit waarbij projectoren allerlei kleurrijke patronen op haar schenen. Eigenlijk was ze een multimedia-artieste avant la lettre."

Is er volgens jullie iemand die haar vandaag benadert?

SOKO: "Goh, dat vind ik een moeilijke. Artiesten met elkaar vergelijken is niet mijn ding." DEPP: "Ik denk dat Björk nog het dichtste in de buurt komt. Ze doet zo

veel dingen tegelijk. Ze is bezig met technische snufjes, met kostuums, met instrumenten, met choreografie en – niet te vergeten – met zang."

Terug naar de film: hadden jullie meteen vertrouwen in debuterend regisseuse Stéphanie Di Giusto?

SOKO: "Ik was verkocht toen bleek dat Stéphanie geen braaf filmpje door en voor vrouwen wilde maken. 'Laten we doen alsof het een boksfilm is', zei ze. Ze filmde Fullers oefensessies en voorstellingen alsof de kijker samen met haar in de ring staat. Soms kwam de camera zo dicht, dat ik dacht dat hij me knock-out zou slaan. Geen erg, want op die manier zijn we erin geslaagd de intensiteit waarmee Fuller in het leven stond perfect te vatten." DEPP: "Mij maakt het niet of een cineast zijn eerste of zijn laatste film draait. Ik ga ervan uit dat ze allemaal het best mogelijke resultaat willen

bereiken. Dat gezegd zijnde, was ik stevig onder de indruk van Stéphanies doorzettingsvermogen. Ze heeft vijf jaar gezwoegd om deze film gemaakt te krijgen. Dat voelde je ook op de set. De passie droop ervan af." ▣

VANAF 28 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» DAPPERE DI GIUSTO

La danseuse verwezenlijken heeft Stéphanie Di Giusto bloed, zweet en tranen gekost. Op *Vertigoweb.be* vertelt ze honderduit over haar calvarietocht.

Tussen bezeten en begeesterd

Al zijn ganse carrière probeert Jude Law te bewijzen dat hij meer te bieden heeft dan een fraai smoeltje. In het historische drama *Genius* gooit hij alle remmen los als de briljante maar onstuimige Amerikaanse auteur Thomas Wolfe.
“Literatuur is altijd een van mijn grote passies geweest.”

tekst RUBEN NOLLET

Genius voelt aan als een intellectuele boksmatch. In de ene hoek: Max Perkins, tijdens de eerste helft van de twintigste eeuw een van de meest gerespecteerde uitgevers in New York en het zakelijke brein achter succes-auteurs als Ernest Hemingway en F. Scott Fitzgerald. In de andere hoek: Thomas Wolfe, een jonge schrijver die met zijn chaotische eerste roman nagenoeg alle uitgeverijen was afgelopen, maar overal vriendelijk werd bedankt.

Perkins zag echter iets in de excentrieke Wolfe en besloot het vuistdikke manuscript te lezen. Het was het begin van een woelige maar hechte samenwerking, die uitmondde in twee veelgeprezen bestsellers: *Look Homeward, Angel* uit 1929 en *Of Time and the River* uit 1935.

De Britse regisseur Michael Grandage, die op zijn 54^e de theaterwereld voor het eerst heeft ingeruild voor de filmbusiness, begreep dat *Genius* zou staan of vallen met de keuze van de hoofdacteurs. Als de ingetogen maar

daarom niet minder aparte Perkins – de man zette bijvoorbeeld nooit zijn hoed af – castte hij Colin Firth, al bij al een logische keuze. Dat hij voor de rol van Wolfe aanklopte bij Jude Law, lag minder voor de hand. Fysiek heeft de Britse acteur namelijk weinig gemeen met de hoog opgeschoten en eerder papperige Amerikaanse schrijver.

Als de 43-jarige Law echter iets heeft bewezen sinds zijn bioscoopdebuut in het actiedrama *Shopping*, dan is het wel dat hij geen uitdaging schuwt. Hij heeft een boontje voor personages en films die uit de band springen, van Cronenbergs *eXistenZ* en Spielbergs *A.I.* tot Mendes' *Road to Perdition* en Soderberghs *Contagion*. Geen wonder dat hij gretig toestemde om Wolfe te vertolken.

JUDE LAW: “Hij was een gecompliceerde man: in zichzelf gekeerd, gedreven, extreem. In de loop van de productie kwamen we tot de conclusie dat hij wellicht bipolair was. Je kunt hem egoïstisch noemen, maar dat trekje zat gewikkeld in zijn artistieke integriteit. Hij had een specifiek doel

voor ogen en was bereid om daarvoor alles op te offeren. Ook zijn relaties.”

Is de clash tussen een kunstenaar en zijn omgeving echt onvermijdelijk?

“Zeker. Het valt niet mee om je werk en je relaties te combineren. Ik heb het er ook weleens moeilijk mee. Sommige artiesten zeggen dat ze niet egoïstisch zijn, maar zichzelf gewoon creatief uitdrukken. Wie met hen moet samenleven, heeft daar echter een heel andere kijk op. Perkins en Wolfe leidden een totaal ander leven, maar ze kampten allebei met dat probleem. En het boeiende aan *Genius* is hoe verschillend ze daarmee omgaan.”

Was dat thema de voornaamste reden waarom je aan deze film wilde meewerken?

“Er waren er wel meer. De regisseur bijvoorbeeld. Ik had twee keer met Michael samengewerkt in het theater, eerst aan *Hamlet* en daarna aan *Henry V*, en dat waren allebei heel fijne ervaringen. Toen hij me over *Genius* vertelde, wist ik meteen dat ik wilde meedoen.

Ik was ook onder de indruk van het sterke uitgangspunt: wat heb je nodig om een groot boek te creëren? Want een klassieker komt er niet zomaar. Bovendien was ik geïntrigeerd door het idee dat de film zich grotendeels zou afspelen in één ruimte, het kantoor van Perkins. Werken met Colin sprak me natuurlijk ook aan. En het karakter van Wolfe straalde iets onweerstaanbaars uit.”

Kende je het werk van Wolfe?

“In alle eerlijkheid: nauwelijks. Ik had zijn naam en de titel *Look Homeward, Angel* al eens gehoord, maar dat was het dan ook. Hij gaat gehuld in een waas van mysterie, wat een enorm dankbaar personage van hem maakt. Als *Genius* over Hemingway of Fitzgerald ging, zou de film minder goed werken. Dat zijn kopstukken van de Amerikaanse literatuur, ook vandaag nog. Iedereen heeft wel een idee van wie ze zijn en wat ze voorstellen. Wolfe was net als Hemingway en Fitzgerald tijdens zijn leven een successchrijver, maar vanaf de jaren zeventig is hij in de vergetelheid geraakt. Voor mij was hij dus een wit canvas. Nu niet meer, want ik heb meteen alles van hem gelezen.”

Ben je een gretige lezer?

“Toch wel. Literatuur is altijd een van mijn grote passies geweest. Mijn lievelingsboek is *The Sea, the Sea* van Iris Murdoch. Naast *Purity* van Jonathan Franzen ben ik momenteel een paar

biografieën aan het lezen, zoals *Leaving Alexandria*, de memoires van Richard Holloway, een voormalige bisschop van Edinburgh. Ik wissel graag af.”

Als Britse acteur kun je niet rond Shakespeare. Of vergis ik me?

“Ik ken veel acteurs die zich er liever niet aan wagen. Ik heb echter altijd een hechte band gevoeld met zijn werk. Niet dat ik het kinderspel vond, maar als student was ik er graag mee bezig. Het lag me ook, het voelde niet geforceerd aan. Als acteur geniet ik enorm van zijn stukken. Ik zet er met plezier mijn tanden in. Shakespeare heeft ook rollen geschreven voor alle generaties. Naarmate ik ouder word, kan ik telkens iets nieuws proberen. Zijn werk kun je trapsgewijs opklimmen.”

Wolfe had iets onweerstaanbaars, zeg je. Is het niet vermoeiend om een personage te spelen dat de hele tijd emotionele uitbarstingen heeft?

“Elk personage brengt uitdagingen met zich mee. Het ene is niet makkelijker dan het andere. Het was best plezierig om iemand te spelen die zo kinderlijk spontaan is. Wolfes stemming kon van het ene moment op het andere omslaan, wat voor humor en entertainment op de set zorgde. Maar het kan evenveel deugd doen om iemand te vertolken die totaal in zichzelf gekeerd is. Zo speel ik de hoofdrol in *The Young Pope*, een tv-serie van Paolo Sorrentino

(de regisseur van *La grande bellezza* en *Youth*; nvdv.) over een fictieve Amerikaanse paus. De uitdaging van dat personage bestond er net in dat hij een stille en krachtige figuur is die zichzelf volledig van de buitenwereld kan afsluiten. Ook een fijne rol.”

Genius speelt zich af in de jaren twintig en dertig. Geniet je ervan om maatpakken te dragen?

“Het maakt eigenlijk niet uit in welk tijdperk een verhaal zich afspeelt. Er is altijd een nauwe band tussen de personages en de kleren die ze dragen. Hoe iemand zich kleedt, zegt veel over wie hij of zij is. Het is een belangrijk element om een personage vorm te geven. Zelfs al gaat het om kleine dingen waarvan de kijker zich niet bewust is. Ik had gelezen dat Wolfe altijd rommel in de zakken van zijn jas had zitten – potloden, penningen voor de metro, tabak, sigaretten, noem maar op – dus deed ik dat ook. Dat lijkt een detail, maar je draagt je kleren anders als je zakken vol spullen zitten. Het had een invloed op Wolfes voorkomen en houding.”

Hoe belangrijk vind jij mooie kleren in het dagelijks leven?

“Ik ben me ermee bezig, maar vooral omdat ik weet dat ik beoordeeld wordt op hoe ik me kleed. Als ik nergens naartoe moet en gewoon thuis rondhang, draag ik liefst de kleren waarin ik me het comfortabelst voel. Ook al is dat mijn vuilste, gekreukeldste en oudste outfit. Je kleren hebben een grote invloed op hoe je je voelt.”

VANAF 28 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» AUTEURS IN BEELD

Het lijkt niet meteen bijzonder filmisch, maar schrijverr passeren wel vaker op het witte doek. Op Vertigoweb.be stippen we enkele fascinerende voorbeelden aan.

de
Bijloke
puur muziek

VR 16 SEPTEMBER 2016 – 20:00

BRUSSELS PHILHARMONIC

filmconcert met live-orkest
Der müde Tod (Fritz Lang, 1921)

OPENINGSconcert
SEIZOEN 16-17

Ontdek het nieuwe
seizoen & reserveer
meteen: debijloke.be

Volg ons op

Vlaanderen
verbeelding werkt.

Oost-Vlaanderen

gent

UNESCO
Creative City
of Music

Klara

dS De
Standaard

avs

PORT OF
GHENT

6 Nationale Loterij

De Nationale Loterij

OSCARS À O LA FLAMANDE

Omdat 'Vloscars' niet echt lekker bekte, doopte Filmfestival Oostende zijn Vlaamse filmprijzen enkele jaren terug de Ensors. Op vrijdag 16 september heeft de zevende editie van het awardgala plaats. Team *Vertigo* boog zich alvast over enkele categorieën en sprak zich uit over wie moet winnen, wie zal winnen, en wie ontbreekt.

BESTE MANNELIJKE BIJROL

Jan Bijvoet *D'Ardennen*
Gökhan Girginol *Problemski Hotel*
Tom Van Dyck *Safety First*

Ben Van Alboom

MOET WINNEN: "Jan Bijvoet, de kers op zijn pannenkoek."
ZAL WINNEN: "Jan Bijvoet, want alleen Taylor Swift is op dit moment nóg heter."
ONTBREEKT: "Ik weet niet of de jury *D'Ardennen* heeft gezien, maar... Sam Louwyck, anyone?"

Britt Valkenborghs

MOET WINNEN: "Jan Bijvoet, zonder twijfel."
ZAL WINNEN: "Ik zag ook een sterke Gökhan Girginol, maar Bijvoet wint."
ONTBREEKT: "Niet echt een bijrol, maar aangezien Jeroen Perceval ontbreekt in de categorie Beste Acteur, had hij zeker in dit lijstje mogen staan voor zijn prachtvertolking in *D'Ardennen*."

BESTE VROUWELIJKE BIJROL

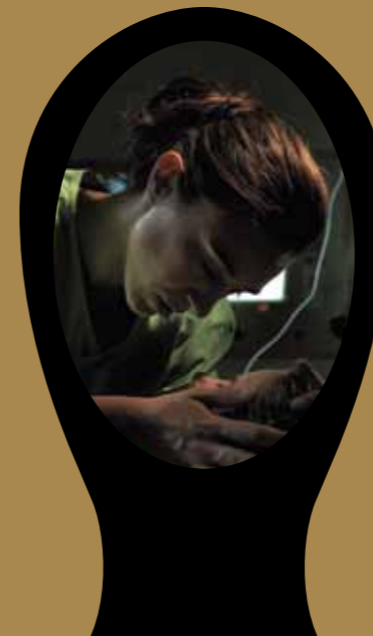
Viviane De Muynck *D'Ardennen*
Natali Broods *Galloping Mind*
Hélène Devos *Belgica*

Anke Wauters

MOET WINNEN: "Natali Broods, tegelijk ingetogen en intens in *Galloping Mind*."
ZAL WINNEN: "Natali Broods."
ONTBREEKT: "Charlotte Vandermeersch in *Belgica*. Ze had bijna vanzelfsprekend in dit lijstje moeten staan. Maar wat vanzelfsprekend is, wordt jammer genoeg vaak over het hoofd gezien."

Ben Van Alboom

MOET WINNEN: "Hélène Devos, voor haar vloeiende Nieuw-Gents."
ZAL WINNEN: "Natali Broods."
ONTBREEKT: "Moeilijk om te kiezen uit al die sterke vrouwelijke bijrollen... *Never mind*."

BESTE ACTEUR

Tom Vermeir *Belgica*
Stef Aerts *Belgica*
Kevin Janssens *D'Ardennen*

Ben Van Alboom

MOET WINNEN: “Kevin Janssens. Nee, ik had ook niet gedacht dat ik dit ooit zou zeggen.”

ZAL WINNEN: “Tom Vermeir, omdat hij bijna Soulwax overschaduwde.”

ONTBREEKT: “Jan Bijvoet voor *Embrace of the Serpent*. Ja, ik weet dat het geen Vlaamse film is, maar er is al zoveel discriminatie in de wereld.”

Britt Valkenborghs

MOET WINNEN: “Kevin Janssens.”

ZAL WINNEN: “Kevin Janssens.”

ONTBREEKT: “De dubbele nominatie voor *Belgica* had ook voor *D'Ardennen* gemogen. Want waar is Jeroen Perceval?”

BESTE ACTRICE

Martha Canga Antonio *Black*
Veerle Baetens *D'Ardennen*
Evgenia Brendes *Problemski Hotel*

Anke Wauters

MOET WINNEN: “Debutante **Martha Canga Antonio** was zonder twijfel dé revelatie van de grootstadkroniek over de *gangs of Brussels*.”

ZAL WINNEN: “Martha Canga Antonio.”

ONTBREEKT: “Chris Lomme zette een memorabele vertolking neer in *Achter de wolven*.”

Ben Van Alboom

MOET WINNEN: “Veerle Baetens, maar die heeft niet echt een hoofdrol.”

ZAL WINNEN: “Martha Canga Antonio, omdat Veerle Baetens niet echt een hoofdrol heeft.”

ONTBREEKT: “In de Vlaamse cinema? Een paar sterke vrouwenrollen.”

BESTE FILM

Belgica
Black
D'Ardennen

Ben Van Alboom

MOET WINNEN: “*D'Ardennen* quoi!”

ZAL WINNEN: “*D'Ardennen* quoi!”

ONTBREEKT: “*The Land of the Enlightened*, want een documentaire is óók een film.”

BESTE REGIE

Felix van Groeningen *Belgica*
Robin Pront *D'Ardennen*
Adil El Arbi en Bilall Fallah *Black*

Anke Wauters

MOET WINNEN: “**Felix van Groeningen** maakte met *Belgica* een imposant portret van verknijpte broederliefde in tijden van *drugs, dirty dancing and pounding techno music*.”

ZAL WINNEN: “Adil El Arbi en Bilall Fallah vertoeven tegenwoordig in Tinseltown, maar alle wegen leiden terug naar *Black*.”

ONTBREEKT: “Wim Vandekeybus voor *Galloping Mind*, zijn fictiedebuut over liefde en bedrog, en hoe iedereen in je omgeving daardoor geraakt wordt. Een scherp schouwspel.”

Britt Valkenborghs

MOET WINNEN: “Adil El Arbi en Bilall Fallah. Twee mannen met lef. *Black* was erop of eronder, en daar heb ik veel respect voor.”

ZAL WINNEN: “Robin Pront.”

ONTBREEKT: “Lenny Van Wesemael voor *Café Derby*.”

MEER INFO OP
FILMFESTIVALOOSTENDE.BE
WEDSTRIJD OP
VERTIGOWEB.BE!

EEN EILAND APART

In zijn Gouden Beer-winnaar *Fuocoammare* schetst documentairemaker **Gianfranco Rosi** een ander beeld van Lampedusa, het Italiaanse eiland dat vooral het nieuws haalt als toevluchtsoord voor bootvluchtelingen. “Ik film de realiteit zoals ze zich aan mij presenteert.”

tekst RUBEN NOLLET

Ik weet nooit waar een film me naartoe zal voeren”, zegt de Italiaanse regisseur Gianfranco Rosi. De voorbije jaren brachten zijn documentaires hem in elk geval naar verschillende internationale filmfestivals.

Sacro GRA, Rosi’s mozaïek over Romeinen die wonen en werken langs de grote ringweg rond ‘de eeuwige stad’, leverde hem drie jaar geleden in Venetië de Gouden Leeuw op. En eerder dit jaar kaapte hij in Berlijn de Gouden Beer weg met *Fuocoammare*, zijn portret van het leven op Lampedusa, dat al jaren een draaischijf vormt in de vluchtelingenstroom naar Europa.

Rosi zoomt echter niet alleen in op het lot van de migranten, hij geeft ook een inkijk in het leven van

enkele eilandbewoners en vertelt zo het verhaal van twee aparte werelden.

Dame Fortuna

Toeval speelt een belangrijke rol in het werk van Rosi. “Ik ga ergens naartoe, ik ontmoet er mensen, en sommigen worden personages”, zegt hij. “Mijn verhalen zijn eigenlijk karakterstudies. Voor ik begin te filmen, breng ik drie of vier maanden met hen door. Ik wil eerst een impressie krijgen van een locatie en van de mensen die er leven. Ik zet bijna nooit iets in scène. Ik film de realiteit zoals ze zich aan mij presenteert.”

Op *Fuocoammare* – vrij vertaald: *Vuur op zee* – drukte Dame Fortuna extra stevig haar stempel. Rosi begon eraan als een geste voor een

bevriende producent. Maar toen hij op Lampedusa aankwam, besepte hij dat hij het onderwerp nooit zou kunnen vatten in de kortfilm die zij in gedachten had.

Net toen Rosi de handdoek wilde werpen, kreeg hij een zware bronchitis. In het ziekenhuis maakte hij kennis met dokter Pietro Bartolo. De arts ontfermt zich al jaren over het lot van de vluchtelingen en kwam vorig jaar nog aan het woord in *No Man Is an Island*, de documentaire van de Belgische regisseur Tim De Keersmaecker.

“Het klikte meteen”, zegt Rosi. “We hebben drie of vier uur zitten praten. Over van alles, behalve over mijn bronchitis. Toen ik hem vertelde dat ik mijn filmplannen wilde laten varen, stopte hij me een USB-stick in

de handen. ‘Bekijk dit voor je beslist’, zei hij.” De stick bleek foto’s en filmpjes te bevatten van zwaar toegetakelde vluchtelingen. “Ik was er niet goed van”, zucht Rosi. “Die beelden hebben me over de streep getrokken om *Fuocoammare* te draaien.”

Ambtelijke molen

Toen de cineast eind 2014 terugkeerde naar Lampedusa, greep het lot een tweede keer in: het opvangcentrum voor vluchtelingen bleek voor enkele maanden gesloten wegens herstelwerken, waardoor Rosi zijn filmplannen moest omgooien. Hij maakte van de tegenslag gebruik om enkele eilandbewoners beter te leren kennen. Naast dokter Bartolo volgt *Fuocoammare* de bejaarde Maria, de dj van een lokale zender die enkel traditionele muziek

speelt, en Samuele, een guitige twaalfjarige snaak waarvan de spontaniteit afdruipt.

Ook minder bekende aspecten van de vluchtelingenproblematiek worden belicht. Zo spoelden de vluchtelingen vroeger rechtstreeks aan op Lampedusa. Maar sinds 2013 worden ze verder op zee onderschept en gaan ze meteen door de ambtelijke molen, buiten het zicht van de eilandbewoners. Het is een passende metafoor voor de manier waarop het Westen omspringt met vluchtelingen.

Om te tonen hoe hard die mensen hulp nodig hebben, gaf Rosi de indringende beelden van Pietro Bartolo een centrale plaats. “*Fuocoammare* is opgebouwd rond de scène waarin dokter Bartolo dat beeldmateriaal becommentarieert”, zegt hij. “Een

Chinese verdeler die de film wilde kopen, vroeg me om die scène eruit te knippen omdat de documentaire anders niet door de Chinese censuur zou raken. Ik heb ze laten weten dat er geen film meer zou overblijven als ik dat deed.”

VANAF 21 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@RubenNollet

» OP DE VLUCHT

Filmmakers gebruiken hun geliefde medium graag om te wijzen op het trieste lot van vluchtelingen. Op Vertigoweb.be lees je hoe gevarieerd de resultaten zijn.

VADERTJE WRAAK

Onkruid vergaat niet. Mel Gibson evenmin. Zijn antisemitische en vrouwonvriendelijke uitpattingen ten spijt blijft de voormalige Mad Max comeback na comeback maken. Ditmaal doet hij dat in *Blood Father*, een actieprent waarin hij een ex-bajesklant speelt wiens dochter opgejaagd wordt door schorriemorrie. Meer van hetzelfde dus. Of niet soms, *mister* Gibson?

tekst STEVEN TUFFIN

MEL GIBSON: “Jij bent de eerste die de vergelijking met mijn vorige rollen maakt. Zelf had ik er in ieder geval nog niet bij stilgestaan.”

In films als *Braveheart*, *Ransom* en *The Patriot* speelde u toch ook al mannen die naar geweld grijpen omdat hun geliefden bedreigd of vermoord worden?

“Daar heb je een punt. Er is echter één groot verschil met mijn personage in *Blood Father*. De man is allesbehalve *a good guy*. Hij heeft zijn dochter jarenlang verwaarloosd, heeft een verleden van drank- en drugsmisbruik, en heeft flink wat tijd achter de tralies doorgebracht. Dat aspect intrigeerde me enorm. Ik heb heel wat research gedaan over het leven van ex-gedetineerden. Bovendien zag ik mijn kans schoon om met ruige bikers rond te hangen en leerde ik een beetje tatoeëren.”

Regisseur met dienst was Jean-François Richet, die naam maakte met zijn *Mesrine*-films. Was u vertrouwd met zijn werk?

“Toen Jean-François ter sprake kwam, bekeek ik zijn vorige films. Ik was meteen onder de indruk. Hij heeft een *old school* approach. Hij maakt het zichzelf en de kijker nooit te moeilijk. We beschikten niet bepaald over een groot budget, waardoor die aanpak nog beter uitkwam. Hij is een man van weinig woorden, maar als hij iets zegt, is het wel meteen raak. Een man naar mijn hart, met andere woorden. *(lacht)*”

Is het na het regisseren van kaskrakers als *The Passion of the Christ* niet moeilijk om aanwijzingen van iemand anders te volgen?

“Niet als die persoon met goede ideeën op de proppen komt. Geloof me: Jean-François benadert de zaken op een heel doordachte manier. In de handen van een mindere god was *Blood Father*

uitgemond in een actiefilm van dertien in een dozijn. Dankzij zijn aanpak ligt het niveau echter veel hoger. Vanaf dag één hamerde hij erop dat de nadruk moest liggen op de relatie tussen mijn personage en zijn dochter. Vandaar zijn beslissing om tijdens de scène waarin wij in een trailer belaagd worden, alleen binnen in het tuig te filmen. Op die manier zie je hoe de band tussen het tweetal begint te helen.”

Over ‘helen’ gesproken: is de scène waarin u een nazibiker een klap geeft, een indirecte verontschuldiging aan de Joodse gemeenschap?

“*(Zucht)* Ik besef maar al te goed dat mijn fouten uit het verleden me altijd zullen blijven achtervolgen, maar je hoeft niet op zoek te gaan naar symboliek die er niet is. In het bikermilieu lopen er veel van die foute figuren rond. Het leek ons dan ook niet meer normaal dat we ze opvoerden. *That’s all.*”

Iets anders dan: vorig jaar scheerde *Mad Max: Fury Road* hoge toppen. Hoe ervoer u het succes van die film, nu u het iconische personage zelf niet meer speelt?

“Ik was zo onder de indruk van de film dat de rest bijzaak werd. Het is geweldig dat *Mad Max*-brein George Miller eindelijk het soort cinema heeft kunnen maken dat hij altijd al ambieerde, maar door een gebrek aan geld of de juiste technische snufjes nooit eerder kon realiseren. Nog een leuk detail: vlak voor de shoot nodigde de nieuwe Max, Tom Hardy, me uit voor een etentje in de hoop mijn zegen te krijgen. Nadat hij de rekening had betaald, zei ik natuurlijk ja. *(lacht)*”

Hollywood is de laatste jaren enorm veranderd. Het is allemaal superhelden wat de klok slaat. Hebt u iets met dat soort cinema?

“Niet echt. Ik heb even met Marvel aan tafel gezeten omdat ze me graag als de

vader van Thor wilden casten *(een rol die uiteindelijk naar Anthony Hopkins ging; nvdv)*, maar eigenlijk had ik daar weinig zin in. Geef mij maar echte verhalen over echte mensen. Ik geef toe dat ik niet terugdeins voor een stevig potje geweld. Maar zodra er superkrachten bij te pas komen, smelt mijn interesse als sneeuw voor de zon.”

Vandaar dat uw volgende film als regisseur een op feiten gebaseerd oorlogsdrama is?

“Inderdaad. In *Hacksaw Ridge* speelt voormalig Spider-Man Andrew Garfield een man die tijdens WO II meehielp aan het front, maar weigerde om een wapen te dragen. Op die manier werd hij de eerste Amerikaanse gewetensbezwaarde die een *Medal of Honor* kreeg.”

En kreeg u dat project makkelijk gefinancierd?

“Laat me niet lachen. Je weet niet hoeveel *ass kissing* daaraan te pas is gekomen. Na

een tijdje had ik de indruk dat ik mezelf regelrecht aan het prostitueren was. Maar goed, ik ben ontzettend blij met het resultaat. Hopelijk de rest van de wereld ook. *(lacht)*”

Blood Father

VANAF 7 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

Hacksaw Ridge

VANAF 9 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaaninema

» GOEIE GIBSON

Ondanks zijn kwalijke reputatie heeft Mad Mel wel degelijk talent. Zowel voor als achter de camera. Op Vertigoweb.be overlopen we alle must sees van de gekkerd.

HELL OR HIGH WATER

COWBOYS IN CRISIS

Twee broers plegen bankovervallen om hun hypotheek te kunnen aflossen, terwijl enkele Texas Rangers hen op de hielen zitten. Ziehier het bedrieglijk simpele uitgangspunt van *Hell or High Water*, door een Amerikaanse criticus trefzeker omschreven als een 'post-Occupy-western'. Een gesprek met regisseur **David Mackenzie** over groeiend ongenoegen, fletse blockbusters én Jeff Bridges.

Tekst **STEVEN TUFFIN**

Van de kabbelende literatuurverfilming *Young Adam* over het voyeuristische dakenavontuur *Hallam Foe* tot de apocalyptische romance *Perfect Sense*: de Schotse filmmaker David Mackenzie maakt er een erezaak van om nooit in herhaling te vallen. Sterker nog: zijn wispelturigheid is ondertussen zowat de enige rode draad in zijn oeuvre.

Ook de verschillen tussen het gevangenisdrama *Starred Up* – Mackenzies succesvolste film tot op heden – en de newestestern *Hell or High Water* zijn hemelsbreed. De claustrofobische setting wordt ingeruild voor de weidse *vista's* van West Texas. En de groeiende affectie tussen vader en zoon crimineel maakt plaats voor een afbrokkelend begrip voor de financiële instellingen.

DAVID MACKENZIE: "Elk nieuw project is inderdaad een reactie op wat ik net daarvoor heb gedaan. *Starred Up* moest het hebben van kleine sets met beperkte visuele mogelijkheden en hoog oplaaierende emoties. *Hell or High Water* speelt zich af in een van de mooiste streken waar ik ooit geweest ben, en op emotioneel vlak gaat het er zeer subtiel aan toe.

Maar ik hapte ook toe omdat het scenario van Taylor Sheridan – die ook al *Sicario* schreef – me de kans gaf om een genrefilm te maken met een flinke dosis menselijkheid. Een beetje zoals het soort cinema waarin de Amerikanen in de jaren zeventig uitblonken. Daar ben ik ongelooflijk dol op."

De film draait rond een stelletje cops and robbers, maar je injecteert ook een scheut poëzie in dagdagelijkse taferelen. Ik zie het de gemiddelde Amerikaanse regisseur niet doen.

"Veel heeft te maken met een verschil in perspectief. Wat zij als de normaalste zaak van de wereld beschouwen, vinden buitenstaanders adembenemend. Ik vind de kleurcombinaties van al die uitgestrekte landschappen wondermooi, een doorsnee Texaan kijkt er zelfs niet naar. Dat contrast is trouwens van alle tijden. Kijk maar naar de films die Wim Wenders jaren terug in de Verenigde Staten draaide."

Hoe bracht je die visie over op je Amerikaanse cast en crew?

"Ah, maar alles waar we het net over hadden, is eigenlijk onbewust in de film geslopen.

Ik had me immers voorgenomen om een door en door Amerikaanse film te maken. Ik gedroeg me zelfs als een soort ere-Amerikaan op de set. Ik wilde koste wat het kost opgaan in de massa. Ik wilde al hun gewoontes doorgronden en nam sommige zelfs over.”

Kun je een voorbeeld geven?

“(Denkt een tijdje na) Sorry, maar dat gaat niet. Zoiets gebeurt namelijk geheel organisch. Ik benader mijn films zoals een jazzmuzikant zijn instrument. Alles tot in de puntjes plannen is niet aan mij besteed. Door de intensiteit van een shoot moet je constant lastminute-beslissingen nemen die verstrekkende gevolgen hebben voor de rest van de productie. Ik geef me met plezier over aan die chaos. Alleen op die manier verhef je een film van een levenloos, machinaal ding tot een energiek organisme.”

Klinkt allemaal heel leuk, maar hoe reageerden gevestigde Hollywoodwaarden als Chris Pine, Ben Foster en - vooral - Jeff Bridges op zo'n freewheelende approach?

“Dat is het nu net. Ik heb me vooral aan hun manier van werken aangepast. Zo verkrijg je het best mogelijke resultaat. We draaiden eerst de scènes met Chris en Ben, en zoals wel vaker het geval is met acteurs van hun generatie, merkte ik dat ze het vooral professioneel wilden

houden. Naast de set had ik dus amper contact met hen. Toen we nadien aan de scènes met de Rangers begonnen, veranderde de sfeer compleet. Jeff had zijn gitaar altijd bij en zette het aan het einde van de dag vaak op een tokkelen. Ik zeg niet dat de ene mentaliteit beter is dan de andere. Het vergt gewoon een andere aanpak van mijn kant.”

De reacties waren tot dusver uitermate positief. Zowel de internationale pers als het Amerikaanse publiek drukten de film aan het hart. Had je zelf het gevoel dat je een voltreffer had gemaakt?

“Het blijft altijd koffiedik kijken. Tijdens de montage besepte ik wel dat alle puzzelstukken mooi in elkaar pasten. Maar eigenlijk betekent dat niks. Ik heb in het verleden hetzelfde gevoel gehad bij films die onmiddellijk van de radar verdwenen.”

Denk je dat het economische crisisaspect van het verhaal er voor iets tussen zit?

“Ja, toch wel. Iedereen heeft intussen zijn buik vol van het gedrag van de grote banken. En het gaat verder dan dat. Ook de overheid krijgt het te verduren. De meeste politici zijn hun geloofwaardigheid helemaal kwijt. Jan Modaal wil dat er verandering komt, maar weet niet hoe hij dat moet verwezenlijken. Daarom vervallen mensen steeds vaker in extremen. Dat verklaart meteen

waarom zovelen voor de Brexit hebben gestemd. Die keuze had niks te maken met een ongenoegen over de Europese Unie, maar met een algemeen gevoel van ontevredenheid.”

Tot slot iets helemaal anders: je hebt je nog nooit aan een bigbudgetproductie gewaagd. Zie je jezelf ooit overgeven aan de Hollywoodmachine?

“Niet onmiddellijk, want ik heb last van een gevoelige bullshitdetector. Alles wat ruikt naar fantasy of superhelden, doet me gillend weglopen. Ondertussen zijn zulke blockbusters het filmische equivalent van een slaapliedje geworden. Vandaar dat de afgelopen filmzomer zo desastreus was. Nu maar hopen dat ze in Hollywood beseffen dat het publiek dringend nood heeft aan andere soorten verhalen.”

VANAF 21 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaazinema

» NEO-WHATEVER

De western is lang niet het enige genre waaraan het voorvoegsel 'neo' al gekoppeld werd. Op Vertigoweb.be bekijken we welke andere filmsoorten in een modern jasje werden gestoken.

TROTSE WEIRDO

Met *Miss Peregrine's Home for Peculiar Children* verfilmt Tim Burton het gelijknamige youngadultboek van Ransom Riggs over een verborgen weeshuis vol buitengewone kinderen. Voor de titelrol lijkt Eva Green de perfecte keuze. De Franse actrice staat immers zelf te boek als een buitenbeetje. Een portret van een antidiva.

tekst ANKE WAUTERS

Je kunt Eva Green nog het best omschrijven als een caleidoscopisch creatuur. Ze is de eerste helft van de tweeling die een Franse actrice en een Zweedse tandarts in 1980 ter wereld brachten. Ze houdt van de sprookjes van Pierre Gripari, zoals dat over een meisje dat verliefd wordt op een gitaar.

Maar ze is ook de schitterende studente die na haar drama-opleidingen in Parijs en Londen in 2001 debuteerde in het theaterstuk *Jalousie en trois fax* en meteen genomineerd werd voor een Molièreprijs. Bovendien schopte ze het tot muze van Diorontwerper John Galliano, die van haar het gezicht maakte van *Midnight Poison*, een parfum van zwarte rozen.

Bovenal maakte ze echter naam als Hollywoods *go-to Goth*.

Onfatsoenlijk

“Zo mooi dat het bijna onfatsoenlijk is”, omschreef Bernardo Bertolucci Green in 2003 toen hij het aanstormende talent regisseerde in haar filmdebuut *The Dreamers*. Haar vertolking in dit portret van de seksuele en socio-politieke oproer in het Parijs van mei '68 – inclusief veelbesproken ménage à trois – werd op de European Film Awards beloond met de publieksprijs voor Beste Actrice.

Groen licht dus voor meer cinema. En vooral voor nog meer atypische rollen. Of hoe beschrijf je anders *Casino Royale*-stoot Vesper Lynd, de enige Bondgirl die er ooit in slaagde 007 tot tranen toe te roeren?

Pas in 2014 leek Green echter bereid om haar talent volledig te verkennen. We zagen haar helemaal over the top gaan als een ongelukkig gehuwde moeder in Gregg Araki's weemoedige *White Bird in a Blizzard*. Ze was de bazige, manipulatieve Ava Lord in de Frank Miller-bewerking *Sin City: A Dame to Kill For*. En in het wapengekletter van *300: Rise of an Empire* vormde ze als de Perzische Artemesia een zeldzaam lichtpunt.

Cultstatus

Dat Green intussen een bizarre loopbaan achter de rug heeft, is dan ook een understatement dat kan tellen. Ze heeft al zoveel vreemde vogels gespeeld dat ze er een heuse cultstatus aan heeft overgehouden. Een populaire Amerikaanse filmsite noemde haar zelfs ‘een van Hollywoods meest onderbenutte talenten’. Een etiket dat Green lijkt te cultiveren met haar wispelturige keuzes: ze gaat geen genre uit de weg en speelt bij voorkeur lekker gecompliceerde vrouwen met een geheimzinnig of zelfs bovennatuurlijk kantje.

Opmerkelijke uitspraken die haar imago van weirdo in de hand werken, zijn Green evenmin vreemd: “Toen ze mij in het hokje ‘mysterieus’ plaatsten, haalde ik mijn schouders op. Het klopt dat ik nergens echt bij hoor.” Of: “Als kind dacht ik altijd: wanneer je twintig bent, zal alles in orde zijn. Toen werd ik dertig en snapte ik nog steeds niets van het leven.”

Mix een eigenzinnig parcours met een apart imago, en je bekomt het brouwsel dat van Eva Green de perfecte antidiva maakt. Voeg daar nog haar duistere zielenroerselen aan toe en je beseft dat Green alleen maar kan schitteren als Miss Peregrine, de mysterieuze beschermengel van een stelletje zeer bijzondere kinderen in Tim Burtons nieuwste fantasmagorie. ▣

VANAF 28 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

@ANK2D2

» ANDERE ANTIDIVA'S

Niks of niemand heeft Eva Green ooit tegengehouden om haar ding te doen. Op *Vertigoweb.be* tonen we hoe een aantal andere antidiva's het keurslijf naast zich werpen.

EROS

THANATOS

SPECTRUM

Der müde Tod, een van de beste stille films van Fritz Lang, is in al zijn glorie gerestaureerd. Het drama over een jonge vrouw die van de Dood drie kansen krijgt om haar overleden geliefde terug te halen, is deze maand te bewonderen in Brussel en Gent. Met een nieuwe soundtrack live gebracht door het Brussels Philharmonic.

tekst CHRISTOPHE VERBIEST

Op jonge leeftijd had Fritz Lang een koortsdroom die hem als filmmaker ingrijpend zou beïnvloeden. Ziek in bed zag hij hoe Magere Hein zijn moeder door het raam van de slaapkamer naar buiten leidde, recht de in het maanlicht badende nacht in. Hij wilde achter haar aan hollen, maar voelde hoe een paar handen hem op het bed drukte.

“Ik heb nooit geweten wiens handen het waren”, monkelde Lang als volwassene graag, alsof het méér dan een droom was. Al is het een publiek geheim dat de grens tussen fantasie en werkelijkheid zelden duidelijk afgelijnd was in de verhalen die Lang over zijn leven vertelde.

“De liefde voor de dood, een melange van afschuw en genegenheid, heeft me nooit meer verlaten en werd een deel van mijn oeuvre”, verklaarde hij meer dan eens.

Weifelende antiheld

Er is inderdaad geen ontkomen aan de dood in Langs films, maar nergens is het thema zo nadrukkelijk aanwezig als in *Der müde Tod* uit 1921. Het was Langs eerste film na het overlijden van zijn moeder en zijn tweede samenwerking met scenariste Thea von Harbou, met wie hij ook een tijd gehuwd was, tot hij in 1934 vluchtte naar de VS terwijl zij voor de nazi's ging werken.

In *Der müde Tod* probeert een jonge vrouw de Dood – geen hardvochtige verdelger, maar een weifelende antiheld – ervan te overtuigen haar net gestorven verloofde weer tot leven te wekken. Hij is bereid haar verzoek in te willigen als zij erin slaagt het leven te redden van een van de drie vrouwen

die hij aanwijst. De eerste leeft in het Bagdad van de negende eeuw, de tweede in het laatmiddeleeuwse Venetië, de derde in een sprookjesachtig oud China.

De film heeft niet de faam van andere Lang-klassiekers als *Metropolis*, *Dr. Mabuse of M – Eine Stadt sucht einen Mörder*. Toch is het expressionistische drama met zijn sprookjesachtig schaduwspel, fascinerende speciale effecten en infernale finale dringend aan herwaardering toe.

De recente restauratie door de F. W. Murnau-Stiftung kan daaraan bijdragen. De organisatie die zich ontfermt over het Duitse filmerfgoed, vertrok van een kopie die in New York wordt bewaard, maar voor een aantal ontbrekende tussentitels werd een beroep gedaan op materiaal dat het Koninklijk Belgisch Filmarchief in zijn kluizen heeft liggen. Het resultaat is verbluffend. Zo is de kleurenpracht helemaal hersteld. *Der müde Tod* is uiteraard geen kleurenfilm zoals we die nu kennen, maar de monochromatische shots baden in wisselende kleuren.

Duits volksliedje

De nieuwe versie van *Der müde Tod* ging eerder dit jaar in première tijdens de Berlinale. Voor die feestelijke gelegenheid – en natuurlijk ook voor de daaropvolgende dvd- en blu-rayrelease – schreef de Duitse componist Cornelius Schwehr een soundtrack bij de film. Hij liet zich inspireren door de ondertitel, *Ein deutsches Volkslied in sechs Versen*, om verschillende muzikale stijlen tot een verrassend geheel te smeden.

Op de Berlinale werd de soundtrack uitgevoerd door het Rundfunk-Sinfonieorchester Berlin, maar met een voor de wereld van de klassieke muziek ongeziene snelheid staat het werk dit seizoen al op het programma van het Brussels Philharmonic. Voor die gelegenheid zal het orkest worden gedirigeerd door de Amerikaan Timothy Brock, die vooral bekend is om zijn livebegeleiding van stomme films. Het Brussels Philharmonic is ondertussen zelf ook een grote naam in de cinema-wereld, onder meer dankzij de soundtracks van *The Aviator*, *The Artist* en de BBC-reeks *Parade's End*. Brock en het Brussels Philharmonic: het klinkt als *a marriage made in heaven*.

Nu maar hopen dat de Dood dit wél wil laten doorgaan. ▣

Der müde Tod

15 september in Bozar

16 september in De Bijloke

VAN IN DEN BEGINNE

In *Everybody Happy*, de nieuwe film van de onverbeterlijke wereldverbeteraar Nic Balthazar, speelt **Peter Van den Begin** een stand-upcomedian die balanceert op de rand van een burn-out. Een kwaal waar de Vlaamse rasacteur zelf nooit aan lijkt te lijden, getuige zijn rijke filmparcours dat hij samen met ons herbewandelt.

tekst STEVEN TUFFIN

Alles moet weg

KORT: Van den Begin stond zij aan zij met zijn artistieke bloedbroeder Stany Crets in Jan Verheyens bioscoopbewerking van het gelijknamige boek van Tom Lanoye, waarin een ex-student en een kruimeldief de handen in elkaar slaan.

“Dat was echt rock-'n-roll! Daarvoor hadden Stany en ik vooral toneel gedaan. Op een filmset staan was dus een heel nieuw avontuur. Ik herinner me dat we barstten van de ideeën. Hoewel Jan in de regiestoel

zat, durfden we vaak ongezoeten onze mening te geven. Dat zou ik nu niet meer doen.

We hadden weinig draaidagen en er moest veel worden gefilmd. Die druk was nieuw voor me, maar beviel me enorm. Er zit een lange dialoogscene in de film waarin Stany en ik samen in bad zitten. Die werd last minute toegevoegd. Tijdens een lange nacht werkten we ze samen met Lanoye uit, waarop hij 's nachts alles uitschreef en wij de volgende dag het resultaat filmden.”

2005

Een ander zijn geluk

KORT: De eerste langspeelfilm van Fien Troch draaide rond een verkeersongeluk in een klein dorp waarbij een kind sterft en de dader vluchtmisdrijf pleegt. Van den Begin kroop in de huid van de vader van het slachtoffer.

“Ik had met Fien al verschillende kortfilms gedraaid tijdens en na haar studies. Vanaf het eerste moment dat ik met haar samenwerkte, had ze mijn hart gestolen. Natuurlijk zei ik dus ja toen ze me vroeg voor haar langspeeldebuut. Ik leerde op de set

Johan Leysen en Johanna ter Steege kennen, en speelde samen met Natali Broods.

Het deed me deugd om te merken dat de Vlaamse cinema alsmaar diverser werd. Fiens films zijn niet de meest vanzelfsprekende, maar op internationale festivals vallen ze keer op keer in de smaak. Onlangs liet ze me weten dat ze me een rolletje had willen geven in haar nieuwe film *Home*, maar dat het niet was gelukt. Hierbij: in je volgende film wil ik wel meespelen, Fien!”

Frits & Freddy

KORT: Na hun succesvolle tv-reeks *Matroesjka's* gingen Guy Goossens en Marc Punt voor deze komedie met Van den Begin en Tom Van Dyck als twee bijbelverkopende broers die het aan de stok krijgen met een crimineel.

“Marc, Guy en ik kennen elkaar al heel lang. Vóór *Matroesjka's* had ik ook al een klein rolletje in hun langspeelfilm *Die!* Toen ze me uitlegden wat ze wilden voor *Frits & Freddy*, zag ik dat wel zitten. Bovendien klikte het enorm tussen mij en Tom, met wie ik al had samengespeeld in *Matroesjka's*.

Hoewel velen deze film zien als een louter commercieel product – hij deed het inderdaad enorm goed aan de kassa – ben ik toch trots dat Tom en ik een extra laag hebben kunnen toevoegen. We zorgden ervoor dat het geheel net iets donkerder en grimmiger werd dan oorspronkelijk de bedoeling was.”

2010

1997

La cinquième saison

KORT: Peter Brosens en Jessica Woodworth zochten het na hun bejubelde *Khadak en Altiplano* dicht bij huis met dit verhaal over de natuur die zich tegen de mens keert. *Van den Begin* deelt het scherm met een haan.

“Jessica en Peter hadden me al gevraagd voor een rol in *Altiplano*, maar die ging toen naar Olivier Gourmet. Voor deze film stond ik twee dagen op de set en werkte ik eigenlijk vooral met die haan. Toen ik de film zag tijdens de wereldpremière

op het Filmfestival van Venetië, besepte ik pas echt hoe meesterlijk het eindresultaat was.

We hebben ondertussen samen *King of the Belgians* gedraaid, waarin ik het titelpersonage vertolk, dat komt vast te zitten in de Balkan terwijl zijn land uiteenvalt. Een ronduit fantastische ervaring. Soms lieten Peter en Jessica de camera tientallen minuten draaien en mochten wij gewoon blijven voortspelen. Zo'n vrijheid had ik nog nooit meegemaakt op een filmset.”

2012

Everybody happy

KORT: Na *Ben X* en *Tot altijd pakt Nic Balthazar* uit met een dramady over een stand-upcomedian (*Van den Begin*) die zichzelf alsmaar vaker tegenkomt. En dat mag je letterlijk nemen, want reallifekomiek Jeroen Leenders speelt zijn alter ego.

“Een van de grootste uitdagingen uit mijn carrière. Eerst was het zoeken naar een gaatje in mijn drukke agenda. Daarna hebben we veel gerepeteerd en geïmproviseerd omdat Nic erop stond dat de cast het scenario mee vormgaf. Bovendien sleepte de casting van de acteur die mijn alter ego zou vertolken langer aan dan verwacht. Gelukkig vonden we Jeroen. Hij heeft me enorm geholpen bij het schrijven van de twintig minuten stand-upmateriaal die Nic van al zijn acteurs verlangde.

Tijdens de shoot merkte ik dat ik meer en meer in een cocon zat, wat niet evident was als ik 's avonds naar huis ging. Dat gevoel paste echter wel perfect bij de dingen die mijn personage doormaakt, waardoor

ik me er een tijdlang aan heb overgegeven. Net zoals bij *King of the Belgians* voelde ik een grote druk op mijn schouders. Een hoofdpersonage vertolken blijft toch iets apart. Het brengt een enorm verantwoordelijkheidsgevoel teweeg.”

Everybody Happy

VANAF 28 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

King of the Belgians

VANAF 30 NOVEMBER IN DE BIOSCOOP

@Waaanzenema

» MEER PETER

Van den Begin was nog lang niet uitgepraat over zijn carrière. Zo had hij het ook over *De verlossing*, zijn samenwerking met Hugo Claus. Surf naar Vertigoweb.be voor... meer Peter.

MAS
MUSEUM
AAN DE
STROOM

LUC TUYMANS

MAS
Antwerpen

13.05 —
18.09.2016

GLASSES

POINT OF VIEW

Online vind je uitgebreide recensies en nog veel meer

» neem een kijkje op www.vertigoweb.be

Ben-Hur

Regie Timur Bekmambetov
Cast Jack Huston, Morgan Freeman, Pilou Asbæk
Speelduur 2u05
Vanaf 7 september in de bioscoop

In deze sandalenfilm à la *Gladiator* en *Troy* wordt een klassiek Bijbels verhaal over verraad en wraak gepimpt met een stevige dosis actie en avontuur. Ideaal als je de gelijknamige klassieker uit 1959 nog niet hebt gezien.

@bwindelinckx

The Infiltrator

Regie Brad Furman
Cast Bryan Cranston, John Leguizamo, Diane Kruger
Speelduur 2u07
Vanaf 14 september in de bioscoop

Bryan Cranston speelt in deze door Martin Scorsese geïnspireerde politie-thriller een brave huisvader die als allerlaatste job het netwerk van Pablo Escobar moet infiltreren. *Breaking Bad* op z'n *Donnie Brasco*'s.

@ChrisCraps

Frantz

Regie François Ozon
Cast Paula Beer, Pierre Niney, Anton von Lucke
Speelduur 1u53
Vanaf 7 september in de bioscoop

Duitsland, 1919. Aan het graf van haar verloofde ontmoet Anna een mysterieuze Fransman. François Ozon (*Swimming Pool*) gaat voor reën emake van het Ernst Lubitsch-drama *Broken Lullaby* en creëert een ingenieuze film die het midden houdt tussen *Das weisse Band* en *Suite française*.

@RubenNollet

A Hologram for the King

Regie Tom Tykwer
Cast Tom Hanks, Alexander Black, Sarita Choudhury
Speelduur 1u38
Vanaf 14 september in de bioscoop

Regisseur Tom Tykwer en zijn *Cloud Atlas*-ster Tom Hanks slaan de handen opnieuw in elkaar voor een makkelijk verteerbare verfilming van Dave Eggers' warmhartige en licht maatschappijkritische komedie. *Salmon Fishing in the Yemen* is nooit veraf.

@RubenNollet

Juste la fin du monde

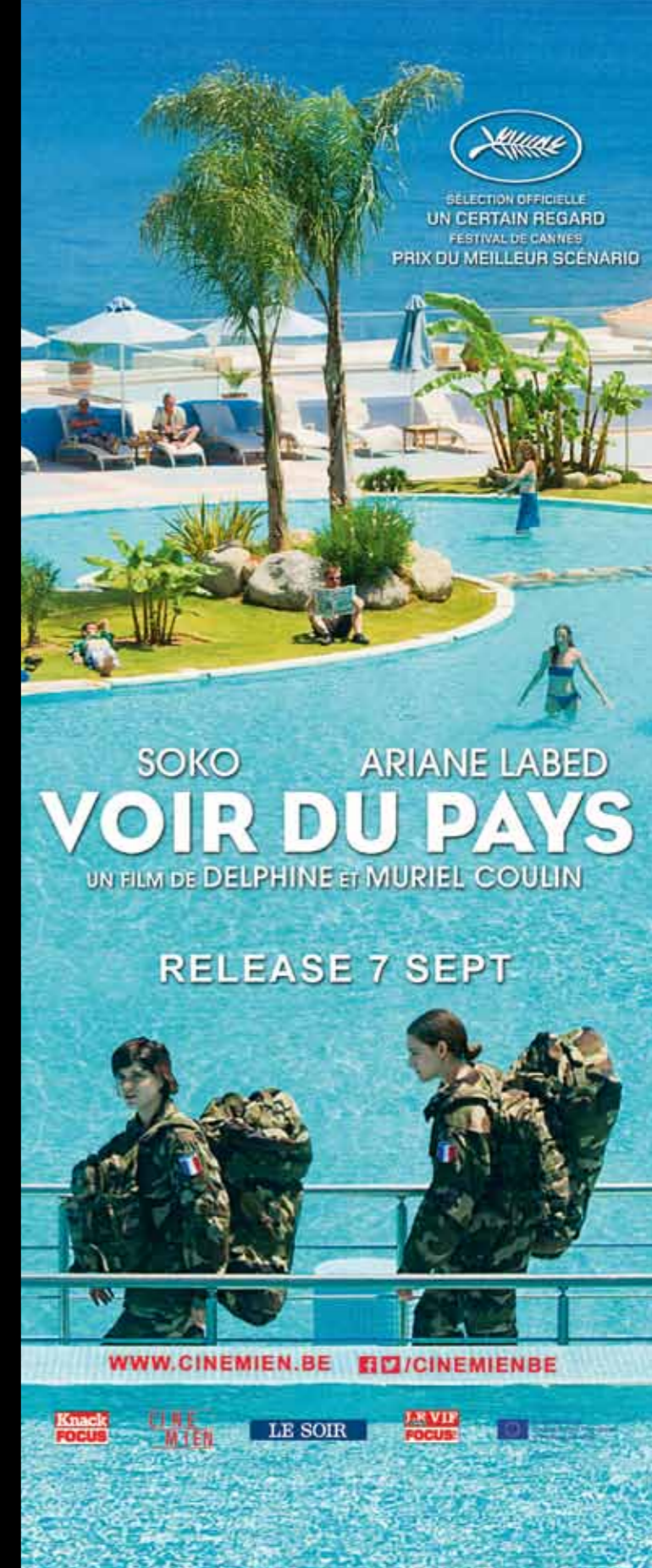
Regie Xavier Dolan
Cast Marion Cotillard, Gaspard Ulliel, Léa Seydoux
Speelduur 1u37
Vanaf 21 september in de bioscoop

In deze geheel eigenwijze *Festen*-variant schreeuwt een garde Franse topacteurs – aangevoerd door Marion Cotillard en Gaspard Ulliel – de longen uit het lijf. Canadees wonderkind Xavier 'Mommy' Dolan berijdt andermaal zijn stilistische stokpaardjes.

@NielsPutman

VERTIGO

AANSTORMENDE AVANT-PREMIÈRES

ALLE INFO OP VERTIGOWEB.BE

BESTE. FILM. OOI.

Häxan

Regie Benjamin Christensen | Cast Benjamin Christensen, Maren Pedersen, Oscar Stribolt | Speelduur 1u45 | Jaar 1922

Als we *The Blair Witch Project* één ding kunnen verwijten, is het wel een schrijnend gebrek aan heks. “In het originele scenario braken haar armen op het einde door de keldermuur”, aldus coregisseur Eduardo Sánchez. “Maar uiteindelijk hadden we zelfs daarvoor niet genoeg geld.” Nee, voor een heksenepos die naam waardig, moet je bij het machtige *Häxan* zijn.

Net als de Amerikaanse huiverhit presenteert dit Zweedse meesterwerk uit 1922 zich aanvankelijk als een documentaire: in een bedrieglijk rustige aanloop krijgen we de beloofde heksen, duivels en monsters enkel te zien op eeuwenoude etsen, schilderijen en gravures. Zelfs Pazuzu, de Assyrische demon uit *The Exorcist*, passeert even de revue.

Daarna komt echter de ware bedoeling van regisseur Benjamin Christensen naar boven: het nietsvermoedende publiek de stuipen op het lijf jagen. Via een griezelijk realistische

reconstructie zien we hoe een bezeten besje de rottende vinger van een dode dief afbreekt, om er vervolgens een toverdrankje van te brouwen. De tussentitels maken de sfeer er alleen maar grimmiger op: “Ugh, what a stench! The thief’s body has been hanging too long on the gallows.”

Het blijkt slechts een voorsmaakje: de volgende sequenties bevatten beelden die zelfs een hedendaagse censor uit de film zou knippen wegens te gortig. Een krasse bejaarde bevalt van een monster met een hondenkop, een bebloede foetus wordt doodleuk in een kokende ketel geflikkerd en een rij giechelende boerendochters schuift aan om Satans aars te kussen

De godsvrezende bioscoopganger van de jaren twintig bleek hoognaamd niet klaar voor Christensens delirische visie: ’s mans levenswerk werd door de Zweedse filmcommissie aan stukken gehakt, en buiten Scandinavië werd *Häxan* decennialang verbannen. De originele versie werd zelfs een tijdlang verloren gewaand,

maar in 2001 slaagden de duivelskunstenaars van Criterion er alsnog in een liefdevol gerestaureerde, volledig ongcensureerde cut bijeen te toveren. *Satan lives*, op dvd dan nog! 🍿

@Jonas_Govaerts

» KLAP

Christensen baseerde zich voor *Häxan* vooral op de *Malleus Maleficarum*, een soort handleiding voor heksenjagers uit de vijftiende eeuw. Ook Carl Theodor Dreyer, regisseur van *The Passion of Joan of Arc* uit 1928, putte er deels zijn inspiratie uit. Alleen al het idee dat deze twee goden van de Scandinavische cinema stiekem over elkaars schouder zaten te kijken in de lokale bibliotheek, maakt van *Häxan* deze maand de Beste Film Ooit.

DON'T LET IT OUT

FROM PRODUCER RIDLEY SCOTT

MORGAN

TWENTIETH CENTURY FOX PRESENTS A SCOTT FREE PRODUCTION “MORGAN” KATE MARA ANYA TAYLOR-JOY TOBY JONES ROSE LESLIE BOYD HOLBROOK MICHELLE YEOH JENNIFER JASON LEIGH AND PAUL GIAMATTI
COSTUME DESIGNER STEFANO DE NARDIS MUSIC BY MAX RICHTER FILM EDITOR LAURA JENNINGS PRODUCTION DESIGNER TOM McCULLAGH
DIRECTOR OF PHOTOGRAPHY MARK PATTEN EXECUTIVE PRODUCERS AIDAN ELLIOTT GEORGE HELLER ELISHIA HOLMES
PRODUCED BY RIDLEY SCOTT, p.g.a. MICHAEL SCHAEFER, p.g.a. MARK HUFFAM, p.g.a. WRITTEN BY SETH OWEN DIRECTED BY LUKE SCOTT

21 SEPTEMBER IN DE BIOSCOOP

ZUID-AFRIKA 2017

14 DAGEN GENIETEN VANAF €2.470

WEKELIJKS GEGARANDEERD VERTREK

De bekende Blauwe Vogel-troeven

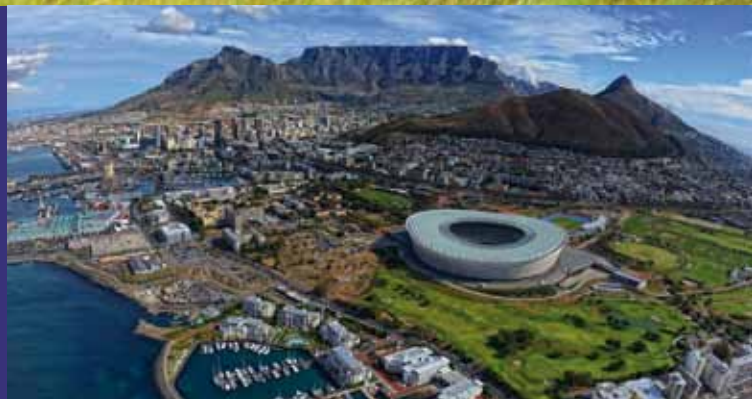
Kleine groepjes

(maximaal 18 deelnemers/afreis)

Vliegreis British airways vanuit Brussel

Knappe hotels & lodges

Halfpension & excursies inbegrepen

Themadag Zuid-Afrika:

Woensdag 19 Oktober - 15.00 uur.

(gratis toegang, reservatie verplicht)

Meer info en prijzen op www.deblauwevogel.be

